

«Integrating movement

Ένα σεμινάριο για performers >

Η Μαξίν Χέπνερ, αντλώντας στοιχεία από την τεχνοτροπία «Release», σε συνδυασμό με διάφορες τεχνικές φωνής, μίλησε για την αναπνοή σαν κυρίαρχη πηγή ενέργειας για το σώμα του performer.

Στις 21 Ιουνίου 2002, στο Κέντρο Μελέτης Χορού Ισιδώρας και Ραϋμόνδου Ντάνκαν και σε συνεργασία με το χοροθέαμα Κινητήρας πραγματοποιήθηκε τριήμερο σεμινάριο με την Μαξίν Χέπνερ, με θέμα «Κίνηση και Φωνή». Το σεμινάριο παρακολούθησαν 27 performers από το χώρο του χορού και του θεάτρου.

Βασικός άξονας του σεμιναρίου ήταν η κυκλοφορία του αέρα της αναπνοής. Η Μαξίν Χέπνερ, αντλώντας στοιχεία από την τεχνοτροπία «Release», σε συνδυασμό με διάφορες τεχνικές φωνής, μίλησε για την αναπνοή σαν κυρίαρχη πηγή ενέργειας για το σώμα του performer. Χορευτές και ηθοποιοί, με την καθοδήγηση της, αναζήτησαν τους εσωτερικούς χώρους μέσα στο σώμα και δούλεψαν πάνω σε νοητές διαδρομές που προεκτείνονται έξω από αυτό και κατευθύνουν το ταξίδι του αέρα της αναπνοής. Χρησιμοποίησαν επίσης την εσωτερική εστίαση στην αναπνοή σαν αφετηρία για την κίνηση του σώματος και την ενεργοποίηση των ηχείων του με την παραγωγή άναρθρου λόγου.

Το μεγαλύτερο μέρος του σεμιναρίου αφορούσε βέβαια τη σχέση αλληλεπίδρασης φωνής και σώματος, μια σχέση συνύπαρξης και ανταγωνισμού που αναπτύσσεται μέσα από αλληλομπλοκαρίσματα και ελεύθερα περάσματα της ενεργειακής ροής. Αυτός ο ισχυρός δεσμός ανάμεσα στον αέρα, τον ήχο και τους μυς πλάθει εικόνες με την ποιότητα της φωνής, ενώ αντίστοιχα δίνει στην κάθε κίνηση την αίσθηση ότι αναπνέει και ηχεί, ακόμα κι αν πρόκειται για μια σιωπηλή, βουβή κίνηση.

Έμφαση δόθηκε στα τεχνικά στοιχεία που απαιτεί κάθε άσκηση –και εδώ ίσως θα ταίριαζε η λέξη δραστηριότητα– και στα διαφορετικά «στρώματα» που τη συνθέτουν. Η διαδρομή της αναπνοής, η κίνηση του σώματος διασπασμένη στα σημεία που ενεργοποιούνται, η εστίαση στον εσωτερικό χώρο/ηχείο του σώματος, η παραγωγή ήχου σε μορφή άναρθρου λόγου ή κειμένου, η σχέση με το περιβάλλον (τι ακούω και τι βλέπω), ο ρυθμός όλων των παραπάνω ξεχωριστά και σε σύνθεση αποτέλεσαν τα διαφορετικά «στρώματα» της ίδιας δραστηριότητας. Έτσι, σε κάθε δραστηριότητα εστιάζαμε αρχικά την προσοχή μας στη σύνθεση δύο ή τριών στοιχείων από τα παραπάνω για να χτίσουμε τελικά ένα πλέγμα από «στρώματα» που αλληλεπιδρούν.

Το μυστικό τελικά σε αυτό το εξαιρετικά πολύπλοκο ζητούμενο ήταν η διατήρηση του ενιαίου νήματος συγκέντρωσης και προσοχής με